ANUL XII. Sria II. — No. 377

4 PAGINI 3 LEI

C.

Miercuri 29 Oct. 1941

GAZETA SPORTURILOR

Director VIRGIL POPESCU | Subdirector Mircea Pop | Prim Redactor N. Papagheorghe

Direcţia şi Ad-ţia 3.26.60
Telefoane: Secretariat . . 5.91.86
Tipografia . . . 3.26.60

ABONAMENTE
1 an . . . . . Lei 1000
6 luni . . . . » 500

O decizie la locul ei

După cum se ştie federaţia italiană de rugby a tratat prin corespondenţă cu forul nostru de specialitate perfectarea unui joc România — Italia, contând ca revanşă a matchului disputat acum doi ani la Bucureşti şi în care reprezentanţii culorilor noastre au terminat învingători. Propunerea italiană prevedea ca disputa să aibă loc în luna Ianuarie, la Padova.

Federaţia noastră a răspuns, principial, afirmativ, preconizând chiar, în câteva şedinţe de comitet, o serie de măsuri în urma cărora jucătorii români ar fi avut posibilitatea — aşa se spunea cel puţin — de-a se prezenta în formă convenabilă la data atât de înaintată când trebuia să se facă deplasarea la Padova.

Cum etapele competiţiei de război din toamna aceasta a Cupei Reîntregirii s'au consumat odată cu jocurile din Duminica trecută, oficialii noştri intenţionează să prelungească activitatea rugbystică prin înfiinţarea unui trofeu ocazional. In felul acesta s'ar fi putut controla comportarea selecţionabililor până la căderea zăpezii, cu venirea sezonului de iarnă urmând ca jucătorii lotului naţional să se mărginească la un program de educaţie fizică în sală.

Intr'un număr precedent al ziarului, am arătat Federaţiei riscurile unui asemenea joc internaţional disputat în străinătate la o epocă atât de puţin favorabilă a anului. Şi în ipoteza că am beneficia de bunăvoinţa şi concursul întreg al jucătorilor şi conducătorilor, tot n'am putea alinia la Pradova o echipă demnă de performanţele ei anterioare! E o chestiune de prestigiu să nu te hazardezi într'o partidă foarte grea atunci când îi ai pe cei mai buni jucători sub arme iar restul efectivului nu e în măsură să-ţi garanteze un randament măcar obişnuit.

Punctul nostru de vedere a fost confirmat ca bine şi cinstit întemeiat. O. S. R.-ul — forul suprem al sportului nostru — a respins cererea Federaţiei de a-şi da consimţământul la angajarea matchului în atari împrejurări. Măsura este la locul ei şi nu putem spune decât că o sccntam.

Am vrea să nu fim greşit înţeleşi. Suntem de acodr cu manifestările de peste graniţi ale sportului nostru. Ele sunt chiar recomandările şi sub raport propagandistic şi sub raportul technic al ameliorării standardului românesc. Dar nu le putem admite decât dacă întrunesc concursul tuturor elementelor de pregătire şi antrenament capabile să ne asigure o reprezentare naţională corectă. Aceste condiţiuni matchul dela Padova nu le anticipa şi de aceia nu l-am susţinut. Iar decizia O. S. R.-ului i-a urmat tranşat şi oporun. Federalii noştri pot propune federaţiei italiene o altă dată care să corespundă intereselor noastre şi, eventual, celor comune.

Dacă'o accepta, vom juca. Dacă nu, nu! Şi oricum, e bine..

Mircea Pop

Cupa Basarabia „a prins"

MATCHUL SEZONULUI
VENUS-RAPID
în comentarii şi cifre

Humis n'a prea avut noroc în matchul Venus — Rapid, mai ales că Sadowsky a jucat foarte atent

Matchul de Duminecă dintre Rapid şi Venus a fost reconfortant din toate punctele de vedere. Calitatea technică a jocului furnizat de ambele echipe a venit tocmai la timp ca să risipească o anumită atmosferă defetistă care începuse să învălue footballul românesc.

La Giuleşti am asistat la un spectacol «mare» cu adevărat în care

PETEA
(Venus)

n'au lipsit niciunul din elementele partidelor anterioare dintre aceiaşi adversari jucate anul trecut sau acum 2, 3, 4 sau 5 ani, mai explicit pe vremea când se căzuse de acord că trăim o epocă «de aur» a socceru lui nostru.

In ultimul timp aspectul anost şi lipsit de nerv al multor dispute din cadrul Cupei Basarabia ne-ar fi tentat poate să credem într'o decadenţă apreciabilă şi generală a footballului la noi. Matchul dintre Rapid şi Venus a infirmat însă aceste impresii confirmând în schimb o serie de adevăruri puţin evidente până astăzi.

Bunăoară că înjurata Cupă «Basarabia» poate găzdui şi ciocniri aprige, dinamice şi de foarte bună calitate sub raport tehnic. Deasemeni că spectatorii, mai puţini ca altădată, pot totuşi asista în acelaş număr mare ca'n trecut şi că prezenţa lor sgomooasă contribue în mare măsură la ritmul şi atmosfera jocului celor depe teren. Şi-ar mai fi ceva de adăogat: că avem aceiaşi arbitri ca pe vremea când footballul nostru era «de aur». Adică arbitri ori slabi, ori proşti, ori emotivi şi deci depăşiţi de importanţa anumitor jocuri!

Acestea ar cam fi adevărurile puse în circulaţie de partida dintre Venus şi Rapid, ciocnire violentă şi pasionantă, spectacol de elan, technică şi tumultoasă viteză, tot atât de tumuloasă caşi tribunele pline şi entuziste de Duminecă ale Giuleştilro. Le consemnăm cu plăcere pentrucă ele nu ne mai dau voe să fim spectici în privinţa posibilităţilor footballului nostru, rămas acelaş sport matur şi înconjurat de popularitate.

Constatările de mai sus, atât de îmbucurătoare cum le-am văzut, se răsfrâng şi asupra Cupei Basarabia. Competiţia aceasta inaugurată sub semnul războiului a fost primită cu răceală şi ostilitate. Lumea vroia campionat, nu cupă şi — bună pace! Câtă justeţe era în acest punct de vedere, se poate deduce după jocul de Duminecă. Seria bucureşteană a Cupei întruneşte în lupta pe marile grupări de football ale Capitalei la un loc cu câteva grupări mai mici, Olimpia, Turda şi Carmen. Ori astăzi, când cel mai bun soccer se practică în Bucureşti, dece să fim nemotivat pretenţioşi, cerând imperios un campionat care nu poate încă avea loc? Duelurile dintre bucureşteni ne pot oferi spectacole de-asupra oricărei critici aşa cum le aşteptam altădată, pe vremea Diviziei Naţionale, cu nerăbdare.

E drept că o întâlnire Turda — Venus sau Carmen — Unirea nu pot fi excepţionale ca un Venus — Rapid sau Unirea — Rapid. Dar altădată oare tribunele nu aveau mii de spectatori în ele deşi pe teren alături de Rapid, Venus sau Unirea figurau FC Brăila, Gloria CFR şi alte echipe mai slabe, «ejusdem farinae»?

Cu tot debutul ei anonim, Cupa Basarabia va recolta cu încetul şi până la urmă un succes formal, iar afirmaţia noastră se fundează pe «începutul» de Duminică, pe jocul Rapid — Venus pe care-l discutăm mai la vale.

Venus redivivus

Atât Rapid cât şi Venus au aliniat Dumineca trecută formaţii care aparent nu prezentau suficiente garanţii de seriozitate. La Venus fundaşii erau improvizaţi iar la Rapid, halfii. Totuşi după felul cum a decurs jocul nu se poate spune că improvizaţiile n'au corespuns. E just, mai mult la Venus, deoarece era mai uşor să faci dintr'un half un fundaş decât dintr'un half de margine un half centru.

Dar în general comportarea Venusului a fost cu mult deasupra aşteptărilor. Negrii după o acută criză prin care au trecut la începutul sezonului, par a-şi fi găsit cheia marilor succese de altădată. Şi se pare că această cheie au găsit-o în cel mai greu joc pe care-l aveau de disputat: jocul cu Rapid! Care să fie cauza? Ambiţiile personale ale jucătorilor sau ambiţiile de club? Noi credem că ultimile au fost acelea care ne-au arătat în faţa Rapdiului un Venus «redividus».

O tactică fericită

Negrii au început jocul cu mult suflet şi multă voinţă. In plus, cu o tactică fericită care, câtă vreme au păstrat-o, le-a adus lungi perioade de dominare. Când tactica aceasta n'a mai fost respectată, Venus n'a mai dominat, ba din contră, a fost el dominat. Negrii au pornit jocul în pase pe jos. Şi au impus această manieră de joc pe tot parcursul primilor 45 de minute când au avut perioade de categorică dominare a adversarului. Chiar fundaşii, Cearughin şi Lupaş preferau degajările precise pe jos, la om. Şi jocul Venusului aşa se anima: din mingi trecute perfect dela om la om, cel care-o aştepta demarcându-se în viteză şi semnalându-se jucătorului care avea balonul în picior în clipa aceia.

EISENBEISSER CEL MAI BUN OM DEPE TEREN

Jocul negrilor masiv, precis şi

BOGDAN
(Rapid)

omogen a derutat linia de halfi a Rapidului ai cărei componenţi improvizaţi nu-şi găseau plasamentul pe teren în faţa acestei neaşteptate mobilităţi a adversarului. Trebue să se recunoască aici meritul lui Fredy Eisenbiesser, incontestabil cel mai bun jucător al Venusului şi

(Continuare în pag. 4-a)

Nu s'a supărat Domnul Profesor

Săptămâna trecută am scris câteva rânduri în legătură cu felul în care s'a prezentat gruparea HAIDUCII în concursul atletic pentru cupa ICONOMU. Imputarea tinerilor «haiduci» faptul că de dragul unei victorii grăbite au introdus în echipă elemente care contrazic tendinţa de acum şi de totdeauna a Neamului de a fi stăpân în ţara lui şi-i sfătuiam — pe cât îmi era îngăduit — să se plece în faţa legilor implacabile ale atletismului cari impun o îndelungă aşteptare a unor roade cu totul şi cu totul problematice.

Insistam mai ales asupra muncii grele, continue şi cinstite pe care o cere atletismul.

In rândurile acelea am căutat să ne exprimăm atent şi cât mai urban pentruca tinerii despre care era vorba să observe că le păstrăm toată dragostea şi că le preţuim — totuşi — străduinţele pe tărâmul atletic.

Chiar în ziua aceae conducătorii clubului mi-au dat verbal unele explicaţii iar eu am avut prilejul să-i lămureesc pe tinerii mei prieteni asupra unor adevăruri cu privire la drepturile de viaţă ale Neamului nostru în noul complex politic european.

Socoteam chestiunea lămurită şi definitiv tranşată când nu fără surprindere am citit în UNIVERSUL-SPORT un fel de răspuns public din partea Haiducilor, intitulat «S'a supărat Domnul Profesor». Deşi mi s'a comunicat ulterior că rândurile aceelea nu aparţin conducerii clubului, că deci nu exprimă un punct de vedere oficial, le voiu da totuşi toată atenţia pentru a nu lăsa impresia că fug de răspundere sau că las lucrurile numai pee jumătate lămurite.

Tânărul clandestin care întrebuinţează numele clubului său fără să aibă dreptul, ţine să-mi spună că atleţii cu nume strein de care s'au folosit Haiducii în concursul cu pricina au făcut cândva parte chiar din gruparea Viforul Dacia al cărui membru sunt şi eu sau că unii, care s'au antrenat totdeauna pe Velodrom, au constituit «speranţele» aceleiaşi grupări.

Iată două afirmaţii inexacte. Tinerii aceştia n'au fost membri ai grupării Viforul Dacia, fiindcă dacă ar fi fost, ei nu s'ar fi putut legitima în această epocă pentru Haiducii. Iar ceilalţi — speranţele — n'au fost niciodată speranţe fiindcă în cazul acesta Viforul Dacia s'ar fi grăbit să-i legitimeze.

Aşa stând lucrurile, nu vedem întrucât băeţii aceştia ar fi avut dreptul să se sesizeze de felul în care este condusă gruparea Viforul Dacia şi nici de leagă naşterea clubului Hiaducii de lucruri care nu i privesc.

La capitolul «cinste» haiducul clandestin se laudă că dumnealor lucrează «serios, mult şi cinstit». Probabil că i se pare foarte cinstit să întrebuinţeze atleţii nelegitimaţi întrun concurs al cărui regulament pretinde impresia legitimaţia F. R. A.

Că Viforul Dacia nu i-a considerat ca membri ai săi pe atleţii cu pricina o dovedeşte declaraţia solemnă a subsemnatului făcută atât unui membru din conducerea cluiublu Haiducii cât şi organelor F. R. A. că nu se opune la legitimarea lor pentru Haiducii. Deşi opoziţia ar fi fost legală pentru unii dintre aceşti tineri.

Haiducul cu pricina 'şi termină rândurile astfel: «Ştim la ce răspuns ne putem aştepta. Eterna nesupunere a celor mult prea tineri «mâzgălitori» de hârtie cari îndrăsnesc să discute şi să polemizeze cu cei mari». Iar ultima frază este inintiligibilă aşa că facem abstracţie de ea.

Tânărul a avut o perspectivă justă asupra faptei sale aşa că şi-a caracterizat-o just.

Ţin însă să-i atrag atenţiunea că n'am fost supărat nici înnainte nici după ce a scris rândurile pe care şi le taxează singur drept mâzgăli turi.

Cel mult a reuşit să mă amuze, deşi mi-a dat prilejul să fac unele constatări triste asupra logicei şi sintaxei tineretului nostru atletic

V. P.

Duminica atletică

Triatlonul juniorilor la Braşov şi Timişoara
Recordul lui Vasilescu
Crosurile „Luptă şi Lumină"

Se-apropie în fuleu de sprinter iarna. Dar atleţii sunt mai sprinteni decât ea şi iată-i întrecându-se în aceste ultime Dumineci atletice, animate şi plăcute ca un prieten de care te desparţi pentru multă vreme.

Vremea nu a fost peste tot bine dispusă. Ceeace n'a mirat mai ales pe Braşoveni, sortiţi parcă să-şi dispute mai toate concursurile pe ploae şi vânt

Triatlonul juniorilor pentru plachetele inginerului Filitti s'a disputat la Braşov şi Timişoara. Invingătorii: Moarcăş dela U. A. B şi uderistul Belba. Totodată s'au ţinut la Timişoara câteva probe de completare a programului. Două rezultate bune au reuşit Roşu la sută şi Gaspar la prăjină.

Un record naţional de marş a stabilit braşoveanul C. Vasilescu, pe 3.000 m.

Iar Bucureştiul şi-a inaugurat sezonul de cros prin întrecute organizaţiei «Luptă şi Lumină». Aproape două sute de concurenţi s'au prezentat la start şi din păcate nu prea multe echipe. Totuşi începutul s'a fost şi — aceasta e esenţialul.

TALMACIU

Cu mai multe străduinţi şi înţelegere se va realiza desigur pe curând mult mai mult.

Belba învingător la Timişoara

Dintre juniorii bănăţeni cel mai bun a fost Belba (U. D. R.) Punctajul reuşit la tratlon este până acum cel mai bun. Aproape două mii de puncte nu înseamnă puţin. Şi asta pentrucă nu va fi dificil să sări 5.66 şi să fugi 11.8, cum a făcut Belba, dar va fi greu să arunci ca el 11.87 m. Al doilea s'a clasat uderistul Emil Roşu (1793), iar al treilea Giuriţan dela Politechnică (1239 p.).

Şi în celelalte probe tot U. D. R.-ul s'a impus. Aproape trei metri a sărit la prăjină Gaşpar, iar Roşu a alergat, fără parteneri, suta în 113. Lui Belba, pe care l-am mai văzut concurând şi câştigând înălţimea şi suliţa, noi îi urăm pe viitor succese şi la pentatlon sau decatlon.

Pentru străduinţa d-lui Zeno Velceanu, acelaş vrednic animator de totdeauna, cuvântul nostru de laudă şi îndemn.

IAR MOARCĂS GA URAŞOV

Cu un puictaj mult mai slab deşi poate el ar fi putut nu numai egala, dar chiar întrece pe cel timişorean. Moarcăş (UAB) a câştigat triatlonul dupăce acum o lună aproape, reuşise să iasă, tot întâiul la pentatlonul naţional.

Performanţele învingătorului: sută 12.3, lungime 5.23, greutate 9.86. In total 1160 puncte. Inclasament îi urmează inimosul Carol Ştefănescu, elev la Colegiul Naţional din Predeal şi Văcaru (UAB).

Ne bucură vitoria lui Moarcăş, ştiindu-l nu numai un element dotat, dar şi un tânăr conştiincios, iubindmult atletismul. Deasemeni perseverenţa lui Ştefănescu şi zelul cu care concurează la fiecare reuniune, reuşind să împace cum nu se poate mai bine sportul cu şcoala militară.

Recordul lui Vasilescu

Cunoscut nouă din nenumăratele întreceri de marş, din care nu puţine i-au revenit, braşoveanu Vasilescu (U. A. B.) ne face să-i amintim iar numele, de astădată în jurul celei mai frumoase comportări de până acum.

El a parcurs 3.000 m. în 14'.28".4, ameliorând cu patru secunde aproape vechiul record, care dealtfel tot lui îi aparţinea.

Intrecerea a plăcut, dovedind încăodată dreptul la vieaţă al unui sport de atâta vreme ignorat sau

(Continuare în pag. 4-a)

PERFORMANŢELE DUMINICII

Triatlon Timişoara: *Belba (U. D. R.) 1729 p.*
Triatlon Braşov: *Moarcăs (U. A. B.) 1360 p.*
Concurs Timişoara: *Roşu (U. D. R.) 11.2; Gaspar (U. D. R.) 2.95.*
Crosul nelegitimaţilor: *Dumitrescu (C. F. R.).*
Crosul legitimaţilor: *Tâlmaciu (Schenker).*
3.000 m. marş: *Vasilescu (U. A. B.) 14.28.4.*

Pavlovici, portarul Ripensiei la Turnu Severin

TIMIŞOARA 27 (Prin telefon). — Pavlovici cunoscutul portar al Ripensiei se află de mai mult timp la Turnu Severin, unde duce tratative cu gruparea locală C. F. R.

Prin plecarea sa, Ripensia îşi pierde un element foarte preţios având în vedere clasa excelentului portar timişorean, iar C. F. R. reuşeşte o excepţională achiziţie.

Campionatul de football al Elveţiei

ZURICH 27. — In cadrul ultimei etape a campionatului de football s'au înregistrat următoarele rezultate:

Zurich — Young Boys 2-1.
Lausanne — Luzern 0-0.
Cantonal — St. Gall 6-0.

Câteva jocuri nu s'au mai putut disputa din cauza zăpezii abundente căzute în cursul zilei. Leader, în urma victoriei de ieri, este F. C. Zurich fiind urmat de Servette, Young Fellows, Grenchen etc.

A murit Theodor Davila

Rândurile sportivilor din vechea gardă au început să se rărească.

Ultima şi cea mai regretabilă pierdere este aceea a colonelului Theodor Davila, căzut pentru patrie în lupta dreaptă şi biruitoare pe care Neamul o duce împotriva bolşevismului.

Fiu al dramaturgului Alexandru Davila şi nepot al doctorului Carol Davila, şi-a petrecut tinereţile în acea atmosferă sobră în care dragostea de Neam era primul imperativ.

Dedicându-se carierei armelor, Theodor Davila face o carieră strălucită pe care este nevoit să şi-o frângă din cauza împrejurărilor.

Ca sportiv se încadrează printre pionierii footballului. Fondator şi jucător al primei grupări româneşti de football — «Colentina» — îşi prelungeşte până în clipa morţii preocupările sale sportive.

A fost şi un arbitru strălucit.

Mai târziu ia parte la întemeierea federaţiei române de football căruia i-a fost preşedinte în epoca de glorie a acestui sport. Mai târziu i-a fost în permanenţă vice preşedinte.

De asemenea a condus şi federaţia de hockey pe ghiaţă şi patinaj, iar ca o recunoaştere a meritelor a fost numit membru permanent în postul U.F.S.R.

Figură reprezentativă a epocei sale sportive, Dorel Davila a muncit mult şi inteligent pentru propăşirea sportului românescu, care-i simte astăzi greu şi-i deplânge sincer moartea.

Ii vom păstra o amintre luminoasă, iar pe mormântul său proaspăt vom sădi florile recunoştinţei.

Să-i fie ţărâna uşoară.

«GAZETA SPORTURILOR»